

2006.

4. Любащенко В.І. Лютеранство// Енциклопедія історії України: Т.6: Ла-Мі / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. – К.: В-во "Наукова думка", 2009. – 790 с.

5. Маринченко Г. М. Загальний аналіз стану лютеранських церков Південної України в повоєнний період / Г. М. Маринченко // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. – 2014. – № 3.37. – С. 96-101

6. Скибенко П. І. Українська Лютеранська Церква як феномен українського духовного життя / П. І. Скибенко // Наука. Релігія. Суспільство. – № 4. – С. 156-161

Дар'я Сальнікова,

студентка 7 курсу
Гуманітарно-економічний
факультет

Наук.керівник: **Ю.Ю.Королевська**, ст. викладач (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ «НОВОЇ ЖІНКИ» В УСРР (1920-1930 рр.)

Актуальність. Наразі особливої актуальності набуває питання вивчення ролі жінки в радянському суспільстві у 1920-1930-і рр., адже цей історичний період характеризується переосмисленням жіночого питання та ролі жінки в суспільному та державному житті. У цей час відбувається становлення жінки на рівні з чоловіками у професійній сфері, жінка отримує права голосу. Незважаючи на становлення тоталітарного режиму, відбувалось розширення жіночих прав, переосмислення жіночої ролі в суспільстві на, що впливав НЕП та індустралізація. Вивчення історії радянської жінки у 1920-і рр. дозволить не тільки довідатись про ті зміни, які зазнала жіноча стать в умовах розбудови радянської держави, але й провести паралелі із життям тогочасної та сучасної жінки.

Ступінь досліджуваності проблеми. Історіографія проблеми дослідження представлена рядом праць, що розкривали суть «нової жінки», але не вказували причини створення такого ідеалу. До таких наукових праць можна віднести А.Болдіна, В. Гуцул, Ф. Ковальов, В. Морской, А. Нанкіна та ін. Хоча треба зазначити, що автори здебільшого подавали агітаційну інформацію в ЗМІ, а не розглядали причини та сам процес. Натомість пострадянські дослідники М.Богачевська-Хомяк, О.Лабур, Ю.Терещенко вказували на значення та процес створення ідеалу «нової жінки».

Методи і мета дослідження – проаналізувати процес формування образу «нової жінки» в УСРР в 1920-1930-ті рр. Під час роботи були використані такі методи дослідження, як порівняльно-історичний, проблемно-пошуковий.

Сутність дослідження. З розвитком «жіночої історії» та гендерних досліджень дедалі більшу увагу дослідники починають приділяти особливостям гендерного укладу радянського суспільства. Радянська влада визначала соціальні ролі та сфери застосування активності жінок,

намагалась нав'язати жінкам певний набір стратегій поведінки, сформувати нові потреби, пріоритети, смаки, будуючи певну ієрархію цінностей, норм, дозволених та офіційно схвалених практик побутового життя та дозвілля [3, с.124].

Якщо «нова жінка» – це автономна особистість, риси якої втілювали в себе жінки, що боролися за незалежність, рівноправність, недоторканість, то «нова радянська жінка» – безликий елемент суспільного механізму [3, с. 335]. Радянська влада намагалась створити єдиний зразок потрібної державі жінки, яка повинна бути опорою у процесі будівництва соціалістичної країни. Саме на таку істоту радянська влада прагнула перетворити українську жінку.

Формуванню образу жінки передували історичні, політичні та ідеологічні чинники. По-перше, це революція 1917-1920 рр., яка поклала початок створенню нової держави та активізації не лише суспільно-політичних, а й жіночих питань. По-друге, це прийняття першої Конституції СРСР та УСРР, що стало початком законодавчого закріплення рівності між чоловіком та жінкою. Тепер жінка мала змогу опинитися за кермом влади і від її підтримки залежало утримання цієї влади в руках інших, тому кожна політична партія пропагувала свої проекти «суспільно активної жінки» [2, с. 205].

Для підкріплення гіпотези щодо того, що жінка повинна була перетворитися на чоловіка, можна привести той аргумент, що дівчина повинна була проходити таку ж військову підготовку, як і парубок: фізичний розвиток, марширування, укріплення статури, що робило її більш витривалою, міцною, сильною [1, с. 30].

Основні висновки. Таким чином можемо зробити висновок, що у 1920–1930-х рр. у радянському суспільстві був офіційно репрезентований образ «нової жінки». Поступове сприйняття та втілення даного образу змінило свідомість радянського народу в бік гендерної рівності та забезпечення рівноправних умов життя. Нова радянська жінка здатна була невтомно працювати на благо суспільства та виявляти активність в різних сферах. Отже, на перший план у формуванні образу «нової жінки» на території УСРР в 1920-1930-х рр. вийшла саме ідеологія комуністичної партії, а не вимога часу, що стало ключовим у подальшій репрезентації на радянському просторі.

ЛІТЕРАТУРА

1. А. М. Коллонтай Положение женщины в эволюции хозяйства / А.М. Коллонтай. М., Гиз, 1923. – 208 с.
2. Б.А. Женские секции и организации// Коммунистка. – 1920. – №1 – 2. – С. 30 – 31.
3. Богачевська-Хомяк М. Білим по білому: жінки в громадському житті України, 1884 – 1939/ М. Богачевська-Хомяк – К.: Либідь, 1995. – 424 с.